

Forslag

til

Lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse.

Fremsat den 3. februar 1976 af *Inge Krogh* (KrF), *Ritta Ahm* (KrF),
Chr. Christensen (KrF), *Jens Møller* (KrF) og *Inger Stilling Pedersen* (KrF).

I lov nr. 350 af 13. juni 1973 om svangerskabsafbrydelse, som ændret ved lov nr. 254 af 12. juni 1975 og lov nr. 327 af 26. juni 1975, foretages følgende ændring:

§ 8 affattes således:

„§ 8. Anmodning om svangerskabsafbrydelse fremsættes over for den gravide kvindes egen læge, der gennem samtale med hende gennemdrøfter hendes situation og giver oplysning om indgrebets beskaffenhed og

direkte følger og den risiko, der antages at være forbundet med indgrebet. Den praktiserende læge skal henvise den gravide kvinde til et amtskommunalt center eller den sociale forvaltning i en primærkommune til yderligere drøftelse med en socialrådgiver, dels om kvindens situation i almindelighed og de hjælpeforanstaltninger, samfundet kan yde til støtte for gennemførelse af svangerskabet og til støtte efter barnets fødsel.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Antallet af svangerskabsafbrydelser er steget betydeligt efter indførelsen af loven om svangerskabsafbrydelse; antallet af indgreb i 1974 var omkring 25.000 og vil i 1975 blive endnu større, formodentligt omkring 28.000.

Den gravide kvinde står ofte i en situation, hvor hun føler sig meget ensom og mangler adgang til en forsvarlig gennemdrøftelse af hele situationen.

Den obligatoriske vejledning vil her være en hjælp. Det er naturligt, at barnefaderen er med ved denne rådgivning.